

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

IX. De diluvii area; Noacho; corvo; columba.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

contrivisti; indue me merito tuo: & meritum meum nihil mihi nocebit. Indue me justitia tua: & injustitia mea me non damnabit. Indue me sanctitate tua: & iniquitas mea me non accusabit. Indue me fide in te: & stolam aliquando beatitatis ero accepturus.

Nihil tegere potest peccatricis nuditatis sceditatem; nihil, in Dei judicio, me potest abscondere: nisi tua, agne cœlestis! tunica; nisi vulnerum tuorum foramina; nisi hiantes corporis cicatrices. Te fide firma induam: & cum Ecclesia, olim in conspectu tuo, triumphabo.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

IX.

*De diluvii arca, Noacho,
corvo, columba.*

Longanimis, Deus meus! es val-
dè; & ira tua spatium relinquit

C s

pec-

58 CONTEMPLATIONES
peccatoribus satis magnum : nec de
improvise contemptores verbi tui ex-
terminas.

Multa erat hominum malitia ; &
cuncta cogitatio cordis intenta erat
ad malum, omni tempore : non cura-
bant verbum tuum ; nec spiritui tuo,
eos ducturo, obtemperabant.

Creationis itaque te pœnitebat :
& hospitium mundanum, cum omni-
bus suis hospitibus, disperdere con-
stituebas.

Non tamen justitia tua, ad facien-
dum iudicium, properabat nimium ;
sed misericordia centum & viginti an-
nos interponebat : ut cognosceres ; an
crebris concionibus quis posset com-
moveri, pœnitentiam acturus. Ah !
Deus meus ! pedibus incedis duobus :
altero misericordiæ ; altero justitiæ :
priorem tamen gressum semper facit
misericordia ; posteriorem justitia :
nec delectaris morte, seu interitu pec-
catoris : sed vis, jubesque ; ut conver-
tatur, & vivat.

Sed omnis erat expectatio tua fru-
stranea ;

stranea; misericordiaque ludibriis excipiebatur: exarsit igitur iustitiæ ira: & aquæ diluvii inundaverunt super terram: rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ; cataractæ cœli sunt apertæ: & facta est pluvia, super terram, diebus multis; periitq; creatura tua ferè univèrsa. Inter homines quidem nemo, nisi Noah tuus cum suis, in arca servabatur.

Non deseris, Deus meus! Deus optime & benignissime! cultores & adoratores tuos: sed in aqua, in igne, in omni calamitatum ingruentium turbine, servas. Nullum spernis, neminem abjicis, neminem perhorrescis; nisi fortè qui amens te exhorruerit.

Deus meus! cornu salutis meæ! & susceptor mei! pater misericordiarum! Deus totius consolationis! fortitudo mea! Domine! firmamentum meum! refugium meum! liberator meus! an gladium iustitiæ stringere potes; ut mucronem oleo misericordix non perungas? Occulitur ergo, qui te colit, in navigio admirando:

60 CONTEMPLATIONES
extra quod non erat vita; sed mors præ-
sentanea.

*Navigium istud quid di-
care representasse; nisi Ec-
clesiam? quæ variis perse-
cutionum procellis, & ad-
versitatum fluctibus, hinc
inde circumvolvitur, loco
non alligata uni. Vera ta-
men & æterna in ea salus;
quæ extra Ecclesiam offertur
nulli. Noah nauclerus istius: tu,
Deus à Deo! gubernator hujus;
Noah & consolator verus & coelestis,
qui mergi eam non sinis. Aquæ dilu-
vii palatia regum obruerunt; sed ar-
cam Noæ magis magisq; extulerunt:
sic persecutiones terrena regna de-
struunt; tuam verò tibi regnum sub-
verti non pateris: sed tempestatibus,
& tentationibus, subinde amplificas,
& exauges.*

Noah

Noah ex arca emittebat corvum,
& columbam. Ille prædas insectaba-
tur, & ad arcam Noah nunquam redi-
bat: hæc & redibat, & manu naucleri
recipiebatur.

O Christe! absit corvina à me ra-
pacitas; absit voluptatum amabilitas:
satis enim rarum est, ut quisquam, inter
seculi voluptates positus, à vitiis ma-
neat illibatus; quibus etsi non citò im-
plicetur, aliquando tamen attrahitur.

*Nec enim diu potest esse se-
curus, qui periculo fuerit pro-
ximus.*

Militandum mihi esse cogitem: &
quidem genere militiæ, quo nunquam
otium datur.

Debellendas statuum voluptates:
quæ sæva quoque ingenia rapuerunt.

Columba, nullâ requiescendi fede
reperit, ad arcam est reversa; & in eam
admissa: ô Christe! requies mea! ani-
ma mea, diluvio peccati conflictata,
nullum in mundo reperit refugium,

62 CONTEMPLATIONES

nullum solatium, nullum adjuvmentum;
fis tu solus mihi receptaculum, & pa-
cis asylum!

*Columba nidificat in fo-
raminibus petrae, & in ca-
verna maceria: anima mea
in vulnerum tuorum forami-
nibus requiescet; & recrea-
bitur in perpetuum.*

Nihil tam amicum gemitibus, ut
columba; die noctuque gemit: ah!
Christe! aliam vocem non emittam;
quam gemebundam & flebilem: ne
cum corvis aliquando partem habe-
am; sed tu mihi, Christe, dicas; ecce,
tu pulcra es, amica mea! oculi tui co-
lubarum: surge, amica mea! spe-
ciosa mea! & veni: surge, propera,
amica mea! columba mea! formo-
sa mea! & veni. Ah! quando
veniam, Christe?

CON-